

РЕШЕНИЕ

№ 18502

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора
Стела Спасова, като разгледа дело номер **963** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на ИД на НАП с проц.представител юрк. М. против Решение
№5423/16.12.24г на СРС, НО, 147ми състав, по нахд № 6330/24г, с което е отменено НП №
734443-F711096/01.11.23г на ИД на НАП, с което на „БетМаркет Ленд“ ЕООД-С. с представляващ
Л.П. е наложено адм.наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000лв, като СРС е
предупредил нарушителя на осн. чл. 63 ал.4 от ЗАНН.

В кас.жалба се твърди, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и за
потвърждаване на НП. Оспорва се извода на СРС за маловажност по чл.28 от ЗАНН, доколкото
наложеното наказание е в минимален размер и няма смекчаващи отговорността обстоятелства,
които да доведат до извод, че нарушението е с по-ниска степен на обществена опасност от всички
останали от този вид.В съд.заседание касаторът не се представлява.В писмени бележки се прави
възражение за прекомерност на адв.хonorар, ако е над мин.размер.

Ответникът „БетМаркет Ленд“ ЕООД-С. се представлява в съд.заседание от адв.М., който
оспорва жалбата като неоснователна и поддържа депозирания Отговор. Моля за потвърждаване
на Решението като правилно и законосъобразно, претендира разноски по списък. В Отговора и в
писмени бележки се сочи, че изводът на СРС за маловажност по чл.28 от ЗАНН е правилен.

Прокурорът изразява становище за основателност на кас.жалба и незаконосъобразност на първоинстанционното решение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/няма/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

К..състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно, по следните съображения:

- 1/ При извършена проверка по документи на 16.05.23г от проверяващите е установен дневен отчет на зала №18 от 18.03.21г /2 години и 2 месеца по-рано/, който е изготвен по обр.13 на чл.14 ал.1 т.1 от НАРЕДБА за общите задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри, съдържа всички реквизити и само 1 от 2та изискуеми подписа според образца/има подпис на крупие, липсва подпис на управителя на залата/;
- 2/ СРС приема нарушението на чл.14 ал.6 от Наредбата за безспорно доказано, като този извод не се оспорва от нарушителя /по АНП е приложен дневният отчет-без подпис на управителя/;
- 3/ С НП е наложена имущ.санкция в мин.размер по чл. 108 ал.1 от ЗХ- 3000лв / нормата предвижда санкция от 3000лв до 10000лв/;
- 4/ СРС отменя ПР и предупреждава нарушителя на осн. 63 ал.4 от ЗАНН, като приема, че АНО е следвало да приложи чл.28 от ЗАНН, но не го е сторил и това води до мат.незаконосъобразност на НП;
- 5/ Налице е според СРС маловажност по чл.28 от ЗАНН, тъй като: нарушителят е ЮЛ, поради не следва да се обсъжда субективна страна; нарушението има по-ниска степен на обществена опасност от всички останали от този вид, тъй като от всички зад.реквизити и подписи - липсва само 1 подпис и отчет има направен по образца; няма други нарушения на дружеството по ЗХ, респ. няма други налагани му санкции; нарушението е инцидентна проява и предупреждението ще постигне целите на генералната и специалната превенция.

Спорът между страните е само по приложението на чл.28 от ЗАНН /маловажен случай/, като К..състав намира по спорния въпрос следното:

- 1/ съгл. §1 т.4 от ДР на ЗАНН- "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице

към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид;

2/ нарушението е формално, такова на простото извършване, като в случая не се изисква настъпване на вредни последици; следователно трябва да се прецени само има ли смекчаващи обстоятелства, поради които нарушението да представлява по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид;

3/ чл.27 от ЗАНН не съдържа дефиниция на „смекчаващи обстоятелства“, като в случая те следва да са относими към обективната страна на нарушението/доколкото нарушителят е ЮЛ и няма субективна страна/;

4/ нарушението по чл.14 ал.6 от Наредбата може да се изразява както в пълната липса на отчет, така и в наличието на отчет- но съставен не по одобрения образец, или в наличието на отчет по образец, но при липса на един или повече задължителни реквизити или при наличие на всички реквизити- но при липсата на 2та или само на 1 от изискуемите подписи;

5/ В случая е налице последната посочена възможна хипотеза на нарушение по чл.14 ал.6 от Наредбата - има отчет, той е съставен по одобрения образец, съдържа всички задължителни реквизити, съдържа и 1 от 2та изискуеми подписа, т.е. нарушението обективно представлява най-леката възможна хипотеза на чл.14 ал.6 от Наредбата. Съпоставено с всички останали възможни нарушения от този вид /такива по чл.14 ал.6 от Наредбата/, действително тази последна хипотеза /сама по себе си/- представлява по-ниска степен на обществена опасност от останалите възможни хипотези на нарушение по чл.14 ал.6 от Наредбата;

6/ в случая самото нарушение може да се извърши в няколко различни по степен хипотези/като е извършена най-леката/, за разлика от други нарушения/по други текстове/- при които нарушението може да се извърши само в 1 възможна хипотеза и тогава по чл.28 от ЗАНН се преценява дали конкретното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид.

7/ изводът на СРС е правилен- обективно извършеното нарушение представлява по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения по чл.14 ал.6 от Наредбата и правилно е приложил чл. 28 от ЗАНН.

При този изход на спора/неоснователност на жалбата/ , на ответника следва да се присъдят разноски. Той претендира за присъждане по списък : 50лв заплатена дър.такса за обжалване на НП пред СРС, 1080лв договорен и платен адв.хonorар общо за двете инстанции. К..състав намира, че: дър.такса не е била дължима по сметка на СРС и ответникът следва да се поиска от СРС възстановяване на недължимо платена дър.такса; разноски за първата инстанция не са били претендирани от него пред СРС/има изрично изявление на адв.М. в последното заседание пред СРС, че не претендира разноски за първата инстанция/, поради което е късно сега тепърва да претендира разноски за първата инстанция/следвало е да ги претендира до края на устните състезания пред СРС/; дължат му се разноски само за кас.инстанция- в списъка с разноски ответникът сочи, че адв.хonorар за кас.инстанция е 360лв, а за първата инстанция е 720лв, следователно следва да му се присъдят 360лв адв.хonorар /под мин.размер по чл.7 ал.2 т.2 вр. чл. 18 ал.2 от Наредба №1/04г/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №5423/16.12.24г на СРС, НО, 147ми състав, по нахд № 6330/24г, по кас.жалба на ИД на НАП.

ОСЪЖДА национална Агенция по приходите да заплати на „БетМаркет Ленд“ ЕООД-С. с представляващ Л.П. сумата от 360лв разноски за касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: